

בעיירה רחוקה הייתה קהילה של יהודים. רוב יהודי הקהילה היו אנשים פשוטים, מאמינים, עניים קצת, שביבדו מאוד את הרב שלהם ובאו אליו כל בוקר לקבל ברכה. וככה, כל בוקר, היה הרב מברך את אנשי הקהילה בהמון הערכה ואהבה. אנשי הקהילה הרגישו את האהבה של הרב ולכן בכל בוקר חיכו לתשומת הלב המיוחדת של הרב, להערכה שלו כלפיהם, לברכה שהייתה מכוונת לכל אחד ואחד מהם. לאחר שהיו מקבלים את הברכה, היו אנשי הקהילה הולכים לעבודה.

בעיירה רחוקה הייתה קהילה של יהודים. רוב יהודי הקהילה היו אנשים פשוטים, מאמינים, עניים קצת, שכיבדו מאוד את הרב שלהם ובאו אליו כל בוקר לקבל ברכה. וככה, כל בוקר, היה הרב מברך את אנשי הקהילה בהמון הערכה ואהבה. אנשי הקהילה הרגישו את האהבה של הרב ולכן בכל בוקר חיכו לתשומת הלב המיוחדת של הרב, להערכה שלו כלפיהם, לברכה שהייתה מכוונת לכל אחד ואחד מהם. לאחר שהיו מקבלים את הברכה, היו אנשי הקהילה הולכים לעבודה.

בעיירה רחוקה הייתה קהילה של יהודים. רוב יהודי הקהילה היו אנשים פשוטים, מאמינים, עניים קצת, שכיבדו מאוד את הרב שלהם ובאו אליו כל בוקר לקבל ברכה. וככה, כל בוקר, היה הרב מברך את אנשי הקהילה בהמון הערכה ואהבה. אנשי הקהילה הרגישו את האהבה של הרב ולכן בכל בוקר חיכו לתשומת הלב המיוחדת של הרב, להערכה שלו כלפיהם, לברכה שהייתה מכוונת לכל אחד ואחד מהם. לאחר שהיו מקבלים את הברכה, היו אנשי הקהילה הולכים לעבודה.

בעיירה רחוקה הייתה קהילה של יהודים. רוב יהודי הקהילה היו אנשים פשוטים, מאמינים, עניים קצת, שכיבדו מאוד את הרב שלהם ובאו אליו כל בוקר לקבל ברכה. וככה, כל בוקר, היה הרב מברך את אנשי הקהילה בהמון הערכה ואהבה. אנשי הקהילה הרגישו את האהבה של הרב ולכן בכל בוקר חיכו לתשומת הלב המיוחדת של הרב, להערכה שלו כלפיהם, לברכה שהייתה מכוונת לכל אחד ואחד מהם. לאחר שהיו מקבלים את הברכה, היו אנשי הקהילה הולכים לעבודה.